

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, findes der for øjeblikket ca. 500 sygekasser, som — bortset fra den livsvigtige medicin — overhovedet ikke yder deres medlemmer nogen medicinhjælp, og kun godt 200 kasser yder det fulde efter loven tilladte medicintilskud.

Det direkte initiativ til de foreslåede ændringer er taget af De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark, som sidste sommer rettede henvendelse herom til socialministeriet.

Forud for denne henvendelse havde spørgsmålet om en ændring af de pågældende regler været behandlet i *et udvalg*, som Almindelig dansk Lægeforening og De samvirkende Sygekasser i forening havde nedsat.

Baggrunden for ønsket om en ændring af de gældende regler var sygekassernes gennem årene *stærkt stigende medicinudgifter*, en udvikling, som kunne lade formode, at der fandt et stadig øget forbrug sted af *ikke egentlig påkrævet medicin*. Som anført i bemærkningerne steg kassernes udgifter fra 1941 til 1949 fra ca. 8 mill. kr. til ca. 16 mill. kr., og af disse beløb er langt den væsentligste del anvendt til medicin, som ikke er henført til den særlig betydningsfulde gruppe.

Det pågældende udvalg, på hvis betænkning De samvirkende Sygekassers henvendelse til socialministeriet om reglernes ændring byggede, foreslog en deling af medicinen i en tilskudsberettiget og en ikke-tilskudsberettiget gruppe, således at den tilskudsberettigede gruppe med visse udvidelser kom til at svare til den medicin, hvortil der nu kan ydes $\frac{3}{4}$ tilskud, d. v. s. den særlig betydningsfulde medicin. Samtidig foreslog man dog indført en vis dispensationsadgang med hensyn til visse arter af medicin, der ellers skulle henhøre under den ikke-tilskudsberettigede gruppe. Udvalget gik også ind for, at det skulle være pligtigt for alle sygekasser at yde tilskud i det foreslåede omfang.

Under de forhandlinger om de foreslåede ændringer, som af socialministeriet har været ført med de forskellige interesse-rede organer, er der opnået enighed om visse ændringer i den oprindeligt foreslåede dispensationsbestemmelse, bl. a. således at det bliver frivilligt for den enkelte sygekasse, om den vil anvende denne bestemmelse.“

Ministeren påpegede til slut, at nyordningen „ikke medfører nogen ændring i det offentlige tilskud til sygekasserne, idet der — bortset fra den livsvigtige medicin — ikke ydes tilskud af det offentlige til sygekassernes medicinudgifter.

På grund af en række usikre faktorer, særlig den foreslåede dispensationsbestemmelse, vil det ikke på forhånd være muligt med tilnærmelsesvis nøjagtighed at fastslå, hvorledes ændringen